

תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום שנאמר "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'" (יחזקאל מ"א) עכל"ה.

מור טרם נבוא לפ' המאמר נודיע את כבודכם סדר ימיו של התנא הקדוש הזה. הרשב"י זיע"א שהוא בעל המאמר הזה בדקי"ל בכל דוכתא כי סתם ר' שמעון הוא ר' שמעון בר יוחאי וכ"כ הרשב"י זיע"א במג"א על האי פיסקא ע"ש והטעם כי מפני פרסומו לא היו צריכים לתארו בשום תואר אחר רק שמו הטוב היה מספיק להם להכירו בו.

וזה מה שנשאר בזכרוני ממה שראיתי בספרים אודות אביו הקדוש יוחאי הוא היה משבט יהודה והיה מגדולי הדור ועשיר ונכבד וקרוב למלכות וחבה יתירה נודעת לו בבית הקיסר אנדרייגוס שחוק עצמות ואשתו היתה שמה שרה מורע הנשיאים זרעו של הלל הזקן ע"ה ותהי שרי עקרה אין לה ולד ועלה בדעתו של יוחאי הצדיק לגרשה או לישא אשה אחרת עליה. ויצו שדכן אחד להמציא לו אשה צנועה והגונה ובת טובים ויוגד הדבר לשרה אשתו ולא אמרה לו דבר, רק הרבית צום וצדקה ותפלה יום יום בהיותה לבדה, בחרדה, ותכך ככי גדול לפני ה', בלב נשבר להצילה מגירושין, גם לא תהיה צרתה בצדה, וזה כמה שיתן לה הריון ותלד בן וה' שמע קול צעקתה ויהי בליל ר"ה וירא יוחאי בחלומו והנה הוא עומד ביער גדול מלא אילנות לאלפים ולרבבות מהם רעננים נותנים פירות ומהם יבשים והוא יוחאי נשען על אילן יבש וישא עיניו וירא והנה איש מדה מראהו נורא מאד, ועל שכמו נאד אחד מלא מים, ויעבר בכל היער וישקה איזה אילנות מהיבשים ואיזה אילנות עבר עליהם והניחם כמות שהם יבשים. ויציע עד האילן אשר נשען עליו יוחאי ויוציא מחיקו צלוחית אחת קטנה מלאה מים חיים מהורים וישקה את האילן אשר נשען עליו יוחאי ויברכהו ואז האה יוחאי כי שרתה הברכה באותם מעט מים וגאו מאד ויכמו כל סביבות האילן ואז תיכף האילן נשא פרי תפוחים גדולים ויקרים וסביבם מלא עלים רעננים ויגדל האילן עד מאד בסעיפים ופארות ועלים ופירות נותנים ריח חזק למרחוק וישמה יוחאי מאד על המראה ויקץ משנתו מתוך שמחה ובכן דובב הכתוב "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה" ויספר את חלומו לאשתו ויאמר לה חלום חלמתי ופתרונו פשוט לדעתי היער הוא העולם והאילנות הם הנשים מהם נותנים פירות ומהם עקרות כאילנות היבשים וכו"ה נפקדות יש מהם להוליד ויש מהם נשארות עקרות ואת בתי היא האילן שהייתי נשען עליו והשקו אותך ממעין הברכה להוליד בנים צדיקים וחכמים ואמנם דבר אחד נשאר לי להבין בפתרון חלומי מדוע כל האילנות

השקה אותם מהנאד, והאילן שהייתי נשען עליו השקתו מהצלוחית ושפך עליו את כלה לא השקה ממנה לא קודם ולא אחר שום אילן אחר רק את כלה שפך על אותו אילן שהייתי נשען עליו. ותאמר לו אשתו: תמיהתך תמיהה ובכן תרשיני לילך אצל הקדוש ר' עקיבא להגיד לו את החלום והוא יגיד לנו את פתרונו ויאמר לה בתי: טוב הדבר שנינו יחדיו נלך אליו ונספר לו את החלום והוא ברוה"ק אשר האציל אותו אלקים יגיד לנו את פתרונו ותאמר טוב הדבר.

ויהי במוצאי ר"ה הלכו שניהם יחדיו אצל התה"ק ר' עקיבא ויספר לו: יוחאי את חלומי ויפתור לו כאשר פתר יוחאי ואמנם הודיעו סבת השקאת אותו אילן רק מהצלוחית ויאמר לו: דע יוחאי כי חלומך הוא משל על הנשים היולדות והעקרות ואשתך שרה היא מהעקרות שאי אפשר לה להוליד בשום אופן ואך תפלתה ורוב דמעותיה אשר שפכה לפני ה' הם שזכו אותה ונהפכה מעקרה ליולדת והצלוחית שראית היא צלוחית של דמעותיה שנאספו ומהם השקה ורווה להוליד לך בנים ולכך לא השקו מאותה הצלוחית שום אילן אחר רק אותו אילן הרומז לאשתך ויאמר ר' עקיבא אל שרה הנך בזאת השנה הרה ויולדת בן שיאיר לישראל בחכמתו ובמעשיו וישמחו יוחאי ושרה אשתו מאד מדברי ר' עקיבא וילכו לביתם לשלום וידע יוחאי את אשתו ותהר ותלד בן ביום חג השבועות שבו ניתנה תורה לישראל ותמלא הבית אורה מההוד וההדר שהיה חופף עליו וידעו כל רואיו כי ברכה בו ויאיר לישראל אור גדול וישמחו הוריו בו מאד ויהללו את ה' ויחלקו צדקות ויעשו משתה גדול ביום מילתו ויקרא את שמו שמעון כי שמע ה' לקול תפלת אמו ובכיתה ובהיום ההוא נתנו עיניהם עליו לשומרו מכל טומאה ולגדלו בקדושה ובטהרה ומעת החל לדבר הרגילוהו רק בדברים שבקדושה פסוקים ומאמרים ובהיותו בן חמש שנים מסרוהו לבתי אולפנא שהעמיד ר"ג בירושלים ויהי כמעין המתגבר ובהיותו קטן היה שואל שאלות בדיני התורה להתנאים הגדולים. ר' יהושע בן חנניה ורבן גמליאל כמ"ש בברכות כ"ז דשאל לר' יהושע תפלת ערבית רשות או חובה וחזר ושאל את ר"ג וא"ל חובה ע"ש המעשה וסיים הש"ס ואותו תלמיד רשב"י היה כל זה ראיתי בס' מעשיות כת"י.

רבו המובהק הוא ר' עקיבה כי למד אצלו י"ג שנים רצופות כמ"ש במדרש ויקרא פ' כ"א ס"י ח' ע"ש ואח"ך הלך לצידון וקבע שם ישיבה גדולה כמ"ש בשיר השירים רבה כ"א ס"י ד' ובמס' נדה נ"ב ע"ב ולפעמים היה נוסע אצל רבו ר' עקיבה לבני ברק ושואל לו שאלות כמ"ש